

Î N C H E I E R E
Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,
în componența:

Președintele completului
Judecători

Nicolae Clima
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Sorochin Iurii împotriva hotărârii judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Sorochin Iurii împotriva Ministerului Justiției privind repararea prejudiciului moral și material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii în termen rezonabil,

a c o n s t a t a t :

La 08 octombrie 2013 Sorochin Iurii s-a adresat cu cerere de chemare în instanța de judecată împotriva Ministerului Justiției în care a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 euro și a prejudiciului material în mărime de 809,75 lei prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În motivarea pretențiilor sale a reiterat că, de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău a fost emis titlul executoriu nr.2-315/09 privind încasarea din contul Elenei Reabina în beneficiul lui Sorochin Iurii datorită în mărime de 60387,99 lei. La 27 martie 2009 prin încheierea nr.6-285/09 executorul judecătoresc a intentat procedura de executare.

Invocă că, din motivul că hotărârea instanței de judecată nu putea fi executată a mai suportat și alte cheltuieli materiale efectuând expertiza apartamentului nr.162 situat în mun. Chișinău str. Decebal 19, în vederea posibilității înstrăinării bunului care aparține cu drept de proprietate debitorului Reabina Elena, suma de 29,75 lei pentru expedierea telegramelor în adresa debitoare, suma de 80 lei pentru efectuarea citării publice a Elenei Reabina și suma de 100 lei pentru pătrunderea în domiciliul debitoare.

Susține că prejudiciul moral urmează a fi încasat conform practicii Curții Europene a Dreptului Omului, pentru fiecare an de întârziere, suma de 1200 euro, iar din 23 martie 2009 până la momentul intentării acțiunii au trecut 1655 zile, respectiv solicită a fi încasat un prejudiciu moral în mărime de 5000 euro.

Consideră că pretențiile înaintate se încadrează în baza prevederilor Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prin faptul neexecutării până în prezent a titlului executoriu nr.2-315/09.

Prin hotărârea judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 cererea de chemare în judecată înaintată de Sorochin Iurii împotriva Ministerului

Justiției privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii în termen rezonabil, s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014 s-a respins apelul declarat de către Sorochin Iurii și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani din 16 decembrie 2013.

La 16 iunie 2014, recurentul Sorochin Iurii a declarat recurs împotriva hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, solicitând casarea acestora, cu emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate față de Ministerul Justiției.

Susține că, soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată și ilegală. În cadrul examinării cauzei în fond aceasta s-a desfășurat fără participarea interpretului în ședința de judecată. Probele cauzei nu au fost constate și elucidate corect. În limitele legii a ajutat executorul judecătoresc la executarea documentului vizat, însă nici executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan și nici Lanciu Dinu nu au executat hotărârea instanței de judecată.

Consideră că în cadrul procedurii de executare nu au fost întreprinse toate măsurile în vederea posibilității executării titlului executoriu.

La data de 30 iulie 2014 intimatul Ministerul Justiției al RM a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, reiterând asupra faptului, că motivele invocate de recurent în cererea de recurs nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea și temeinicia hotărârilor contestate.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 16 iunie 2014 este depus în termen, potrivit prevederilor art. 434 Cod de Procedură Civilă.

În conformitate cu art.432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de Procedură Civilă cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Cod de Procedură Civilă. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) Cod de Procedură Civilă, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 Cod de Procedură Civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și

anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva deciziei pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Colegiu civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării apelului, asupra căror deja instanța de apel s-a pronunțat veridic.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sorochin Iurii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sorochin Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Dumitru Mardari